

Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Kommunalafdelingen
4. kommunekontor
Holbergsgade 6
1057 København K

Deres ref.: 2001/1200-11
J.nr.: 4.01.04-01
LA
Lokalnr.: 304
31. januar 2002

Vedr.: Svar på høring om udkast til lovforslag om ændring af lov om en kommunal tjenestemandsret (ændring af reglerne om søgsmålskompetence m.v.)

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har i skrivelse af 29. januar 2002 anmodet om bemærkninger til et nyt udkast til lov om ændring af lov om en kommunal tjenestemandsret, idet der i forhold til det tidligere lovudkast, der blev fremsendt til høring den 16. januar 2002, er tilføjet en bestemmelse i en ny § 1 b svarende til arbejdsretslovens § 8 stk. 2.

Den foreslåede tilføjelse i lovudkastet vil indebære, at kommunalbestyrelser og amtsråd, der ikke har afgivet forhandlingsbemyndigelse til Amtsrådsforeningen eller KL, og som er part i en sag ved den kommunale tjenestemandsret, vil kunne kræve sagen behandlet og pådømt alene under medvirken af den kommunale tjenestemandsrets juridiske dommere.

Iflg. bemærkningerne til lovudkastet er lovforslaget foranlediget af Farum Kommunes udmeldelse af KL pr. 1. januar 2002, og den ny § 1 b foreslås indsat ”med henblik på at fjerne den tvivl, der måtte være om, hvorvidt den kommunale tjenestemandsrets sammensætning i disse sager lever op til kravet om en upartisk domstol i Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6.”

Det er KTOs opfattelse, at forslaget om den ny § 1 b er en vidtrækkende og unødvendig indgriben i arbejdsmarkedets parters praksis og mulighed for at medvirke til løsninger inden for det arbejdsretlige område.

Lov om den kommunale tjenestemandsret blev ændret i 1999 netop med henblik på tilpasning i forhold til de ændringer i arbejdsretsloven, som var sket som følge af den

tvivl, der på daværende tidspunkt opstod om, hvorvidt kravet om en uafhængig og upartisk domstol var opfyldt.

Ved denne lovtilpasning fandtes der ikke – modsat de øvrige nye bestemmelser i arbejdsretsloven - grundlag for at kopiere den indførte regel i arbejdsretlovens § 8 stk. 2 til lovene om tjenestemandretter.

Det er KTOs opfattelse, at dette harmonerer med, at der ikke er behov for denne tilføjelse, idet der er divergerende hensyn i henholdsvis arbejdsretsloven og loven om en kommunal tjenestemandret, hvorfor de 2 love ikke i alle tilfælde kan sidestilles.

Udover sager om overtrædelse af aftaler og bestemmelser i tjenestemandsvedtægter og – regulativer om løn- og ansættelsesvilkår behandler den kommunale tjenestemandret således også sager om fortolkning af disse aftaler og bestemmelser. Dette øger behovet for, at sagerne afgøres med deltagelse af dommere, der besidder særligt kendskab til det arbejdsretslige område.

Det er endvidere KTOs vurdering, at der ved Farum Kommunes udmelding af KL ikke foreligger en konkret risiko for, at der skulle opstå en situation, der kunne nødvendiggøre den foreslåede § 1 b i lov om en kommunal arbejdsret.

I forbindelse med de aktuelle overenskomstforhandlinger har KTO og Farum Kommune således indgået aftale om en plan for forhandlinger om fornyelse af overenskomster og aftaler for ansatte i Kommunen, og der er således ikke udsigt til en situation, der skulle kunne begrunde et beskyttelseshensyn svarende til arbejdsretslovens for uorganiserede arbejdsgivere.

I fald der alligevel ønskes en yderligere sikring, er det KTOs opfattelse, at dette kan ske ved en betydelig mindre indgriben, idet retten til at indgå i den fælles indstilling om beskikkelse af dommere i lovens § 1 stk. 3 kunne udvides, i lighed med den udvidelse der skete ved oprettelse af Hovedstadens Sygehusfællesskab.

Afsluttende skal det bemærkes, at den foreslåede formulering i en § 1 b kan skabe tvivl om, hvorvidt retten til at udelukke faglige dommere ved behandling af en sag ved den kommunale tjenestemandret i givet fald også vil gælde for Frederiksberg og Københavns Kommuner.

Med venlig hilsen

Signe Friberg Nielsen

Lone Ahm